

Zo doe ik dat

Onder dit motto vertellen leden hoe zij bepaalde zaken aanpakken

Een verhaal over gewast garen.

Henk Bos

In het vorige verhaal hebben we het gehad over natuurlijke materialen en hun levensduur. Momenteel wordt er steeds meer gebruik gemaakt van kunststof zowel voor de zeilen als het lopend en tegenwoordig zelfs het staand want. Materialen als Dyneema en Spectra worden door hun hoge sterkte, geringe rek en laag gewicht steeds meer toegepast. Dyneema en Spectra is het zelfde materiaal alleen de fabriek is een andere. Dyneema (drijft) is een handelsnaam van DSM, terwijl Spectra door Honeywell wordt geproduceerd. De lijnen zijn ideaal voor gebruik als vallen, zwaardlopers, masttalies en trimlijnen welke niet mogen rekken.

Bij deze materialen wordt regelmatig gebruik gemaakt van takelingen met gewast (van een waslaag voorzien) garen.

Gewast garen

Je kunt het materiaal natuurlijk kopen maar zelf maken is veel leuker en je hebt de mogelijkheid om de juiste kunststof te kiezen voor een toepassing. Vroeger haalde de zeilmaker het garen door een blokje was. Momenteel gebruikt hij gewast garen dat hij per spoel koopt. Bij Ed v/d Kooy kun je voor een prikje allerlei bolletjes kunststof garen verkrijgen die niet gewast zijn.

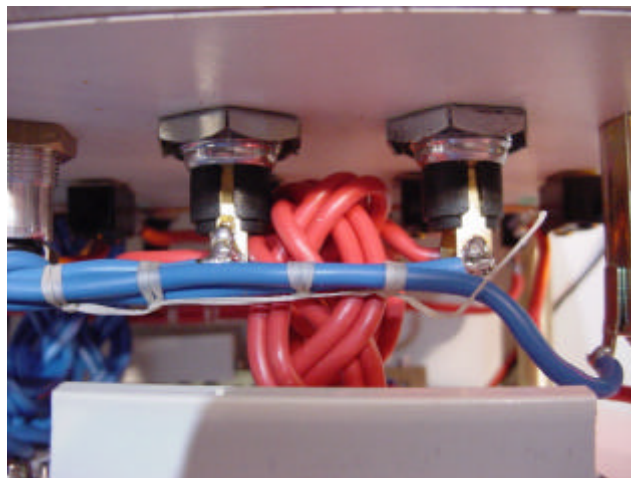
Bijenwas

Bijen zweten de was uit klieren in het achterlijf. De grondstof ervoor is honing. Bij het produceren van was en het *bouwen* van de raten eten de bijen veel honing. De vertering en verbranding hiervan levert een hoge lichaams- en omgevingstemperatuur op. Dit is nodig om de was vloeibaar te houden. De was druipt namelijk als een gordijntje uit de spleetvormige klieropening en wordt hard aan de lucht. De bijen nemen deze flinters in hun pootjes en kauwen die tot de juiste vorm om er *raat* van te bouwen. Nieuwe raat is wit. Later wordt deze geel, en zelfs bruin als er *broed* in gezeten heeft. Al vele keren had ik aan inkers in de omgeving om was gevraagd wat ik kreeg waren over het algemeen kleine stukjes. Toen ik dan ook in Riga in de grote markthallen brokken bijenwas zag staan was het gelijk: dat is voor mij! Sinds die tijd wordt het door ons gebruikte garen zelf van een waslaag voorzien. Een conservenblik komt op de kachel en we zorgen dat de was langzaam smelt en niet boven de 65 graden Celsius komt. Het smelten van bijenwas kan het best op een verwarmd waterbad gebeuren om haar zacht en licht van kleur te

houden. Bij oververhitting wordt zij bruin. Het bolletje garen gaat er in en na een half uur mag het uitdruipe hangend aan een fietsspaak. Het op deze manier gewaste garen heeft veel toepassingen zoals kabelboompjes maken, naaien en takelen.

Kabelboom maken

Tegenwoordig worden kabelboompjes gemaakt met behulp van kabelbinders (Ty-Rap). Persoonlijk vindt ik het lelijk. Oorspronkelijk zijn deze bedoeld voor tijdelijk gebruik daar ze gemaakt zijn van een thermoplast. Aan boord wil het wel eens warm worden met als gevolg dat door de spanning het plastic gaat vloeien en daardoor los gaat zitten. Ik zal wel ouderwets zijn maar wij zetten alles vast met een touwtje.

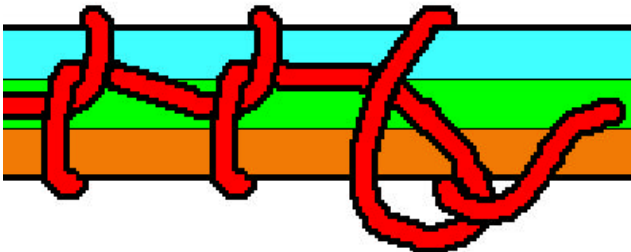
Kabelboom maken

Het is al weer jaren geleden dat ik op de ambachtschool bij meester Vliegenhart een kabelboom leerde maken in de elektricienklas. Dat gebeurde toen nog met een geteerd draadje. Later bij de Hoogovens zijn we dat met een gewast polyester draadje gaan doen. Dit was het zelfde als het huidige gewast polyester lijkgaren. Deze draad had een gele kleur in tegenstelling met het huidige lijkgaren wat een witte kleur heeft. Vermoedelijk zit hier meer stearine en/of paraffine in dan bijenwas.

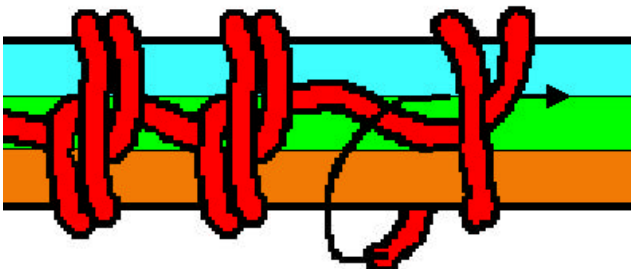
De steken

Op het internet heb ik uitbundig gezocht naar het maken van een kabelboom. Helaas is daar niks van te vinden dan de vermelding dat je Ty-rap (Tomas&Betts) kunt gebruiken. Met een gewast garen gaat het sneller, goedkoper en veel netter!

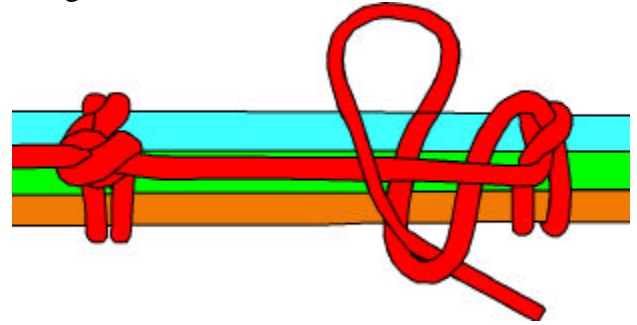

De steek die je daar bij leert is de marlsteek. Het probleem hierbij is dat als het garen doorschavielt (vijlen noemt de binnenschipper dat) de binding uit elkaar valt. De "meester" vond dat je overal de binding door mag snijden zonder dat de binding verloren gaat.

De dubbele marlsteek is veel beter maar het probleem is dat je alleen kunt werken met losse

stukjes garen daar je steeds door moet halen. Ook het op spanning houden van de draad is lastiger.

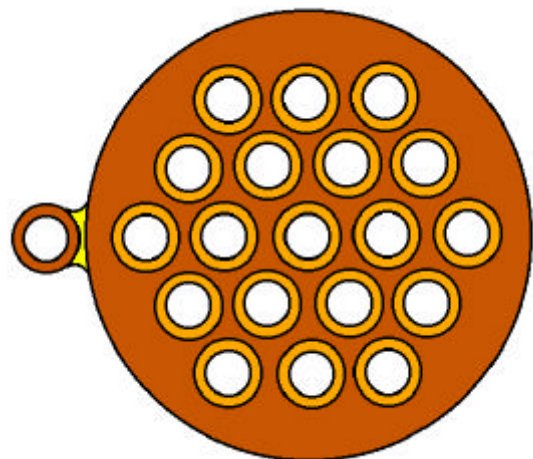

Daarom maak ik alleen gebruik van halve steken. Per slot van rekening bestaat een mastworp uit 2 halve steken. Per 4 mastworpen steek ik een lusje onder het voorgaande door waar het klosje garen doorheen gehaald wordt. De mastworp is dan vastgezet met een halve steek. Op deze manier kan de bundel niet uit elkaar vallen.

De marifoon antennekabel is gebundeld met een klosje garen over een lengte van 10 meter zonder onderbrekingen.

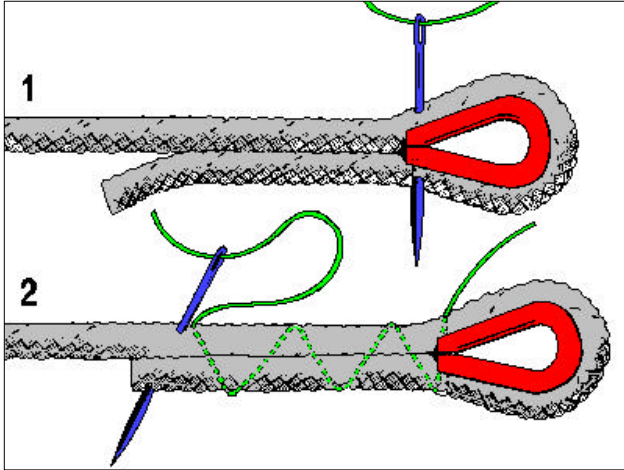
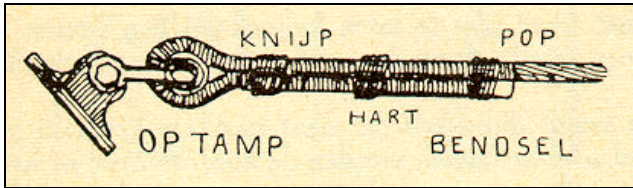
Kabelkam

Om de aders tijdens het knopen netjes naast elkaar te houden kan een (bronzen) kabelkam worden gebruikt.

Genaaide takeling

Naai en bind methode

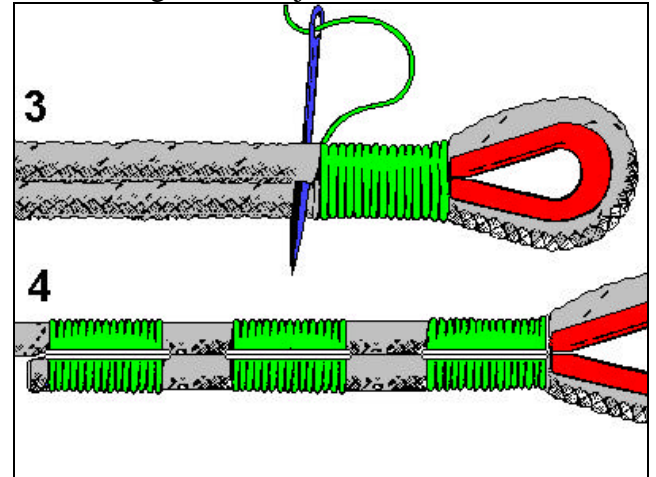
1. Begin met het touw te buigen om een oog te vormen. De lengte van de staart (gemeten vanaf het eind van de kous) moet 75 mm zijn. Haal door een zeilnaald van goede afmetingen een stuk gewast polyestergaren van ongeveer 1,5 meter en steek de naald zo dicht bij de kous als maar mogelijk is door het touw. Gebruik indien nodig een 'zeilmakershandje' om de naald door het touw te duwen en gebruik een tang om hem er weer uit te trekken. Laat een lang eind draad los hangen, dit wordt later gebruikt voor het bensel.

2. Naai de twee delen touw zoals getoond is aan elkaar. Ga naar het eind en daarna weer naar het begin. De naald moet vlak bij de plaats waar hij uit het touw komt er weer onder een kleine hoek ingestoken worden.

3. Snij het korte eind van de naaidraad af. Klop met een hamer de twee delen touw tegen elkaar aan, vooral ook vlak bij de kous. Hierdoor komt het touw strak om de kous te zitten en het bensel komt er dan netter om te zitten.

Wikkel het garen zo dicht en zo strak mogelijk om het touw. Stop na een paar keer draaien en klop er nog eens met de hamer op zodat het bensel nog dichter bij de kous komt te zitten.

Ga dan door met het om de touwen wikkelen van het draad. Als u op 15 mm bent maak dan een 'sluitsteek' door het lange eind van het touw. Met een sluitsteek worden de wikkelingen tegen elkaar aangetrokken. Zet deze vast met 2 halve steken. Hierdoor wordt het bensel effectief vastgezet. Ook al zou een gedeelte beschadigd worden blijft het bensel toch zitten.

4 Steek het garen over 15 mm een paar keer door de twee delen en maak daarna weer een bensel van 15 mm. Zorg ervoor dat de draden beslist zo dicht mogelijk naast elkaar komen te liggen. Klop de zaak af en toe met de hamer aan. Na het maken van het laatste bensel, inclusief de sluitsteek, het eind van de draad verankeren door deze 6 keer door het lange eind te steken over een afstand van ongeveer 50 mm. Snij het overblijvende eind af en het oog is klaar.